

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IX. Etiam minima ad Deum referenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

libro 35. cap. 10. Equum pinxerat currentem, & anhelum: de spuma ad verum effingenda laborabat. Post multos conatus, sæpiusque appositos & inductos colores, cum oculis suis ac iudicio non satisfaceret, manui suæ & arti iratus, penicillum tabulæ impegit. Excussi colores spumam pulcerrimè expresserunt. fecitque casus quod ars nequiverat. Exclamet hinc Latinus poëta, *O quantum est subitis casibus ingenium!* At nos, qui Dei oculos & manus ubique scimus intuituri & operari, etiam in eo jactu, & colorum dissilientium inexpectata compositione, dicemus, non casus esse ingenium, sed Dei, cui fortuitum nihil est.

IX.

Etiam minima ad Deum referenda.

Et hinc in antecessum inferamus, quod postea fusiùs dicendum erit, in eventis quibusvis rerum humanarum, etiam minimis, assuescendum, oculos ad Providentiæ divinæ ductum & orationes attollendum. Documentum id est Epicteti cap. 1. *Ne postules ea, quæ sunt, arbitrari tuo fieri, sed, si sapias, ita quæcumque velis fieri, fieri.*

OPTIMÆ CONSENTIENS. 51

funt. Pluit? Pluere velis. Urit æstas? æstum velis. Incommoda sunt tempora? Incommoda velis. Neque ideo tantum velis, quia stulti sit aliud optare, quam quod fieri potest: fieri autem non potest, ut quod est non sit. Sed ideò velis, quia quæcumque eveniunt, non nisi ex voluntate Dei eveniunt. Stoïcorum prima doctrina erat de Fato: inde ipsis inter eventa omnia constans & tranquillus animus: neque ipsorum intererat, destinatione hominum consilio, an fortuitò acciderent. Non consilia rerum, aut imprudentiam attendebant: sed fatum, à quo omnia definiebant proficisci. Fatum autem quidam interpretantur rerum necessitatem: eamque necessitatem nonnulli forsan Stoïci ita sumpsere, ut ne divinæ quidem, nedum humanæ libertati, locus esset. Verum clarissimus Philosophorum Stoïcorum Seneca nobis modò, sectione proximè præcedente, edisseruit, fatum nîl aliud esse, quam Dei Providentiam, res omnes altissima ratione ordinantem ac ducentem: idemque

toto de Providentia libro apertè exsequitur. En igitur nobilissimorum Stoicorum ἀπάθεια, constantiamque invictam, inter quotidianas rerum mutationes: ex eo quod in illis Dei ductum perpetuò attendere consuèssent.

X. *Christiano-
rum ea de re
doctrina.* Mavis à Christianis id documentum haurire? Adi Dorotheum, insignem ascetices magistrum, integram tibi eâ de re concionem inculcabit, Doctrinâ septimâ, quæ tota est de omnibus contingentibus ad Deum referendis. Invenies illic, de sene quodam agro consueto ad Deum cuncta referre: qui, cum ministri errore oleum pro pulmento infusum esset, gustatumque absque ullo animi aut vultus motu seposuisset, ministro errorem denique advertenti & excusanti, nil quidquam dixit, nisi, Fili sic Deus voluit. Genesis cap. 27. Isaacus ævo gravis, & oculis præ senio captus, Jacobum percunctatus, unde ipsi tam citò præda, cum hic respondisset, Dei voluntatem fuisse, ut citò occurreret, quod volebat: Vox, inquit, vox Jacob est:

se